

HELSINKI-KOMISSIO

Itämeren merellisen ympäristön suojelukomissio

HELCOM-SUOSITUS 24/3^{*)}

^{*)} Korvaa yhdessä yleissopimuksen liitteen III vaatimusten kanssa HELCOM-suositukset 7/2, 13/7 (liitettä lukuun ottamatta), 13/9, 13/10, 13/11 ja 14/4.

Hyväksytty 25. kesäkuuta 2003

ottaen huomioon Helsingin sopimuksen artiklan 20(1b)

TOIMENPITEITÄ MAATALOUDEN PÄÄSTÖJEN VÄHENTÄMISEKSI

KOMISSIO,

PALAUTTAEN MIELIIN Itämeren alueen merellisen ympäristön suojelua koskevan yleissopimuksen vuodelta 1992 (Helsingin sopimus) artiklan 6, jossa sopijapuolet sitoutuvat ryhtymään kaikkiin asianmukaisiin toimiin saadakseen maalta lähtöisin olevan Itämeren alueen meriympäristön pilaantumisen hallintaan ja minimoidakseen sen,

OTTAEN HUOMIOON myös Helsingin sopimuksen artiklan 3, jossa sopijapuolet sitoutuvat erikseen tai yhdessä ryhtymään kaikkiin asianmukaisiin lainsäädännöllisiin, hallinnollisiin tai muihin toimiin estääkseen ja torjuakseen pilaantumista,

PALAUTTAEN EDELLEEN MIELIIN vuoden 1988 ministerijulkilausuman, vuoden 1990 Itämeri-julkilausuman ja vuoden 1992 Itämeren ympäristöjulkilausuman, joissa muun muassa vaaditaan hajakuormituksen tuntuvaa vähennystä,

PALAUTTAEN EDELLEEN MIELIIN, että tämä suositus täydentää Helsingin sopimuksen liitteen III määräyksiä maatalouden aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemisestä,

TUNNUSTAEN, että huomattava osa Itämeren alueella todetuista rehevöitymisongelmista on peräisin hajakuormituslähteistä tulevista ravinteista,

TIETOISENA siitä, että Itämeren valuma-alueen maatalous on vastuussa muun muassa veden ja ilman pilaantumisesta typen, fosforin ja kasvinsuojeluaineiden käytön vuoksi, mistä aiheutuu muun muassa rehevöitymisen, happikadon ja biologisen monimuotoisuuden vähenemisen kaltaisia vaikutuksia Itämeren ekosysteemille,

PÄÄMÄÄRÄNÄÄN tällaisen pilaantumisen väheneminen

KOMISSIO

SUOSITTELEE, Helsingin sopimuksen sopijapuolten hallituksille, että:

1) Ammoniakin haihtuminen eläinsuojista

a. karjatalouden ammoniakkipäästöjen vähentämiseksi

- typen ylimääriä lannassa tulee välttää sovittamalla ruokinta yksittäisen eläimen sen tarpeen mukaiseksi;
- siipikarjantuotannon päästöjä tulee vähentää pienentämällä lannan kosteuspitoisuutta tai siirtämällä lanta mahdollisimman pian eläinsuojan ulkopuoliseen varastoon;

b. kehitetään ohjelmia, joihin sisältyy strategioita ja toimenpiteitä ammoniakin haihtumisen vähentämiseksi karjataloudessa;

2) Lannan käsittely

c. lantavarastot tulee rakentaa siten, ettei tahattomia päästöjä synny;

- kiinteä lanta tulee varastoida lantaloihin, joissa on vesitiivis lattia ja seinät;
- lietelanta tulee johtaa poistoputken kautta lietelantasäiliöön;

d. lietelannan ja maatalousjätteen varastoimiseen käytettävät säiliöt tulee valmistaa kosteutta läpäisemättömästä aineesta ja niiden tulee kestää lannankäsittelyn vaikutukset;

e. lanta tulee käyttää mahdollisimman tehokkaasti hyödyksi;

f. maanviljelijöitä on kannustettava yhteistyöhön lannan käytössä;

g. tutkimusta lannan ravinnesisällöstä ja siihen liittyvästä eläinyksikkökerrointen laskemisesta tulee edistää;

3) Maatalousjäte ja veden käsittely

h. kotieläinsuojat ja jaloittelulaitaukset tulee suunnitella siten, ettei niistä aiheudu pohja- tai pintavesien pilaantumista;

i. ohjelmia, joihin sisältyy strategioita ja toimenpiteitä maatalouden talousjätevesipäästöjen sekä laitteiden ja välineiden puhdistamisesta syntyvien aiheutuvien päästöjen vähentämiseksi tulee kehittää;

4) Maaperän eroosion vähentäminen

j. suojaavien kevennettyjen muokkaustekniikoiden käyttöä eroosion vähentämiseksi tulee edistää,

SUOSITTELEE EDELLEEN, että toimista, joihin sopijapuolet ovat ryhtyneet, raportoidaan komissiolle vuonna 2006 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi.